

[Holger K. Nielsen]

Ivar Nørgaard i, at der ikke kan drages en umiddelbar sammenligning. Hvorfor ikke det? Fordi der i dette tilfælde var tale om, at forordningen fik en begrænset forlængelse, først på en måned, så på en uge. Efter denne uge skulle forordningen tages op til ny beslutning. Det var faktisk også det, vi havde regnet med var mandatet i markedsudvalget før jul, at det var selve forordningen, der skulle gælde i to måneder, og det er en ret afgørende forskel.

Jeg må dog sige, at det er korrekt, at der var et hul på det tidspunkt, men ikke desto mindre er det en væsentlig forskel, at det var forordningen selv, der blev forlænget, og at man ikke dengang gik med til en langt længere forlængelse.

Jeg synes, der var et par bemærkninger fra udenrigsministeren, der var interessante, og det gjaldt de personlige samtaler, ministeren havde haft med ledende socialdemokrater. Jeg synes måske, det var lidt fremmed at høre slige personlige samtaler refereret fra talerstolen, men o.k., det er måske i orden, men jeg mener afgjort, at hvis det er på den måde, landets markedspolitik bliver formuleret, gennem personlige samtaler mellem udenrigsministeren, en tidligere udenrigsminister og en tidligere statsminister, er der grund til at råbe vagt i gevær. Hvis udenrigsministeren havde forestillet sig, at mandatet var sikret ved personlige samtaler med en tidligere udenrigsminister og med en tidligere statsminister, er der al grund til at sige, at så må arbejdsformen i markedsudvalget tages op, for så havde markedsudvalget jo reelt ingen indflydelse. Heldigvis viste det sig, at virkeligheden var anderledes, og at et flertal i markedsudvalget viste, at det er her, beslutningerne skal tages.

Jeg stillede ministeren et par spørgsmål. Jeg har tidligere været ude for, at ministeren ikke svarer på de spørgsmål, der stilles, men uden at jeg har store illusioner, vil jeg da godt stille spørgsmålene en gang mere. Det siger ministeren at jeg ikke behøver, men jeg har nu tænkt at gøre det alligevel for historiens skyld. Det er vigtigt at få sagen her afklaret.

Det første spørgsmål var: hvordan stemte Danmark til forlængelsen af forordningen? Stemte Danmark for, at forordningen skulle forlænges 1 år? Det andet spørgsmål var: gav Danmark udtryk for, at det ønskede en 2

måneders forlængelse på EPS-mødet den 20., før eller efter at mandatet i markedsudvalget var sikret? Jeg vil godt have svar på disse spørgsmål.

Jeg mener, der er berettiget usikkerhed med hensyn til, om vi kan komme ud af sanktionerne. Hr. Steen Folke har nævnt svaret fra hr. Genscher til Ove Fich i Europa-Parlamentet. Jeg vil godt gøre opmærksom på TV-Avisen i går aftes, som havde haft samtaler med EF-Kommissionen, og i selve EF-Kommissionen er der sandsynligvis uenighed og under alle omstændigheder usikkerhed om, hvorvidt Danmark kan komme ud af sanktionerne. Jeg har på fornemmelser, at Danmark vil kunne få store vanskeligheder, når man går i gang med den artikel 225-procedure, der skal i gang, når folketinget har forkastet lovforslag, men som andre har sagt, vil jeg da naturligvis også håbe, at det kan lade sig gøre.

Jeg havde tænkt mig at sige lidt om den politiske udvikling, men da min kollega hr. Riishøj så udmærket har gjort rede for SFs principielle opfattelse af sanktioner, skal jeg undlade dette, også fordi min taletid er ved at være udløbet.

Men som sagt: debatten her viser for socialistisk folkeparti, at mandatet er overskredet, og det har ikke ændret vores politik i forhold til det pågældende lovforslag. Vi stemmer stadig væk imod, og vi er indstillet på, at denne sag skal følges op på et senere tidspunkt her i folketingsalen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-5, ændringsforslaget og § 6, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var: